

Када је Бојана Лекић 2001. добила награду Карић фондације, у Данасу је изашао текст под насловом "Да ли је ово издаја?", аутора Луковић Петра.

Текст се бавио околношћу да је тадашња икона независног новинарства постала лауреат признања "омражене" Богољубове фамилије и притом узела припадајући финансијски део награде, познатији као паре.

У тексту дотичног Луковића који је стилски неодољиво подсећао на унутрашњи дијалог Александар Вучића, писало је: "А да ли би ти, Луковићу, волео да добијеш 33.000 ДЕМ, осећам да питају читаоци жељни финансијске крви? Наравно да бих волео, нитко од мене срећнији не би био - али под малим/малецким условом: да ми паре не даривају Богољуб & Сретен Карић, Слободан Милошевић & кћер му Марија, Војислав Коштуница или Зоран Ћинђић (свеједно), нећу те паре на којима се виде крвави трагови, отисци прошлости, нећу да идем улицом и да ми пријатељи добацују 'Богољубе Луковићу', нећу да морам да гледам Телефакт у пет верзија, јер, ако пропустим - замислите, јавља се Богољуб и пита: а ти, као лауреат, не гледаш наш програм?"

У закључку текста Луковић Петар пише: "За Милион Динара - Све Вреди. Чак и издаја!"

Тада смо схватили да у нашој земљи има непоткупљивих људи, часних прегаоца који не би примили ни филер на коме се виде "отисци прошлости", спремних да пркосно одолевају штосу од тридесет три хиљаде немачких марака. И то је било вредно сваког

поштовања & дивљења, нарочито јербо су Карићеву новинарску награду до сада дрчно одбили сви који за њу нису ни били предложени. Укључујући и Петра Л.

Деценију касније околности у нашој земљи и околности унутар дотичног Луковића знатно су се промениле.

- Кажите нам, Луковићу, да ли бисте на свом сајту објавили предизборни банер СНС. Дакле, Вучића & Николића, две особе перфектне прошлости, тако да нема отисака?

- Колико је то пара? - питаће вас Луковић знатижељно, палацујућу језиком.

- Петсто евра!

- Јок ти ћеш да објавиш банер! Па, наравно да ћу да објавим. За 500 евра ћу, бре, да почнем да навијам и за Ђоковића - одговорио би вам Луковић - да не буде забуне - то је онај аутор текста "Да ли је ово издаја?" из првог пасуса.

- А да ли бисте примили одређена финансијска средства од господина Суботић Станка, алијас Цанета?

- Само ако се на тим парама не виде крвави трагови!?

- Ма, не брините, Луковићу, паре су опране, дакле - нема никаквих мрља, флека, пега, нити осталих трагова?

- Што да не. Мислим, познат је мој став да за милион динара све вреди. Чак и издаја!

- Али, ако вас после буду звали "Перо Вучићу" или "Цане Луковићу"?

- Ууу, боли ме баш ђока! Знаш кол'ко ме заболе за то!

- Онда смо се све договорили? Хвала на саучесништву!

- Хвала и вама. Поздравите Александра. А посебно Станка! рећи ће П. Л.

Можда је овај разговор измишљен - али подаци нису. Непобитно је утврђено да је сајт у сувласништву Луковића П., познат као е-новине, током оне прве тријумфалне СНС кампање објавио СНС рекламу, такорећи ех-СРС банер за 500 евра (око 1000 ДЕМ). И то није ништа чудновато - осим што су после тога са сузама радосницама објавили писмо оног Суботић Станка, УБитачног бизнисмена кога тако зову јер је са Уба, где се поред осталог наводи: "Обећавам да ћу сав новац који добијем од одштетних захтева дати е-новинама."

А боље да је написао: "Све паре даћу свом кућном љубимцу". Што му дође исто.

И тако су е-новине, сајт који је једно време личио на нешто, временом постале Информер за интелектуалце у кризи средњих година.

Ових дана објавили су да су успешно пропали. Можда ће ипак само да промене назив у (Цан)е-новине. Много боље звучи.

(Данас)